

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας φε τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως φε ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ετησίᾳ. 80. 8,—

Ἑτησίᾳ φρ. χρ. 10,—

Ἑξαμήνιος. 4,50

Ἑξαμήνιος > > 5,50

Τρίμηνιος. 2,50

Τρίμηνιος > > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1878

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος

Ἐν Ἀθήναις, 7 Αὐγούστου 1910

Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 36

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Εἰς μίαν ταράτσαν τοῦ Κεραμεικοῦ, ἡ κυρία Σάν-Ζέν συνιστᾷ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας, δούκα Ροβίγρον, τοὺς φίλους τῆς Τιάρκου καὶ Ζινέτταν μὲ τὴν γιᾶμαξάν των, καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τοῖς χορηγήσῃ ἀδειαν ἐλευθέρως ἐξασκήσεως τοῦ νέου των ἐπαγγέλματος. Τὴν στιγμήν ἐκείνην, ἐξέρχεται εἰς τὴν ταράτσαν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης, ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ Ναπολέοντος, κρατούμενος ὑπὸ τῆς παραμόνας του καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς παιδαγωγοῦ του κυρίας Μοντεσκιού.

Ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἔτυχεν ἐξαιρετικῶς κακοδιάθετος. Εἰς τὰς ἀγκύλας τῆς παραμόνας του ἔκλειπε ν' ἐξεφώνιζε διαρκῶς, μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς τὰς ὁποίας κατέβαλλον διὰ νὰ τὸ μερῶσουν αἱ δύο λευκοφόροι κυριαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία τοῦ ἔσειε χρυσὴν κουδουνίστραν μὲ δεκαοκτὼ κουδουνάκια, ἡ δὲ ἄλλη τοῦ ἔψαλλε ἓνα μονότονον τραγοῦδι τῆς πατρίδος τῆς.

Μόλα ταῦτα ὁ μικρὸς ἐξηκολούθει νὰ τσιρίζῃ, ἡ δὲ κυρία Μοντεσκιού, ἀνησυχήσασα διὰ τὴν τὴν παραξενιάν, ἔσκυψεν ἐπάνω του καὶ προσεπάθει νὰ ἐννοήσῃ τὴν αἰτίαν τῶν κραυγῶν ἐκείνων.

Ἐξαφνα ὁμῶς ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἔπαυσε νὰ κλαίῃ, ἀνεσηκώθη εἰς τὰς ἀγκύλας τῆς παραμόνας του, ἔστρεψε τὸ κεφάλι του μὲ τὸ δαντελλένιον σκουφάκι, ἀπλώσε τὸ χεράκι του καὶ ἐμειδίασε...

Πόθεν ἡ ἀπότομος αὐτῇ μεταβολή, ἡ ὁποία ἐχαροποίησεν ὅλην τὴν συνοδείαν; Ἀπλούστα-

τα: Ὁ μικρὸς εἶχεν ἰδῆ τὰς γίδας τοῦ Τιάρκου. Καὶ ἰδοὺ τώρα σιριτᾷ, κινεῖται καὶ ἐκβάλλει μικρὰς ἀνθρώπους κραυγὰς, δηλοῦσας προφανῶς ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ πλησιάσῃ τὰ ζῶα.

Αἱ ἐπιθυμίαι ἐνὸς βασιλέως, ἔστω καὶ ἔξ μνηῶν, πραγματοποιοῦνται ἀμέσως. Ἄλλως τε ἡ κυρία Μοντεσκιού, ἐνθαρρυνθεῖσα ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἀστυνομίας καὶ νομίσασα ὅτι ἡ παιδικὴ γιᾶμαξα ἦτο κάποια ἐκπληξίς, τὴν ὁποίαν προητοίμασεν ὁ Αὐτοκράτωρ διὰ

τὸν υἱόν του, διέταξε διὰ νεύματος τὰς γυναῖκας νὰ προχωρήσουν.

Τὸ βασιλικὸν βρέφος εἶνε καταχαρούμενον, γελᾷ ὅλον ἐν ζωηρότερα καὶ κινεῖ τὰ ποδαράκια του κάτω ἀπὸ τὸ μακρὸν ἐκ μουσουλίνης φορεμὰ του.

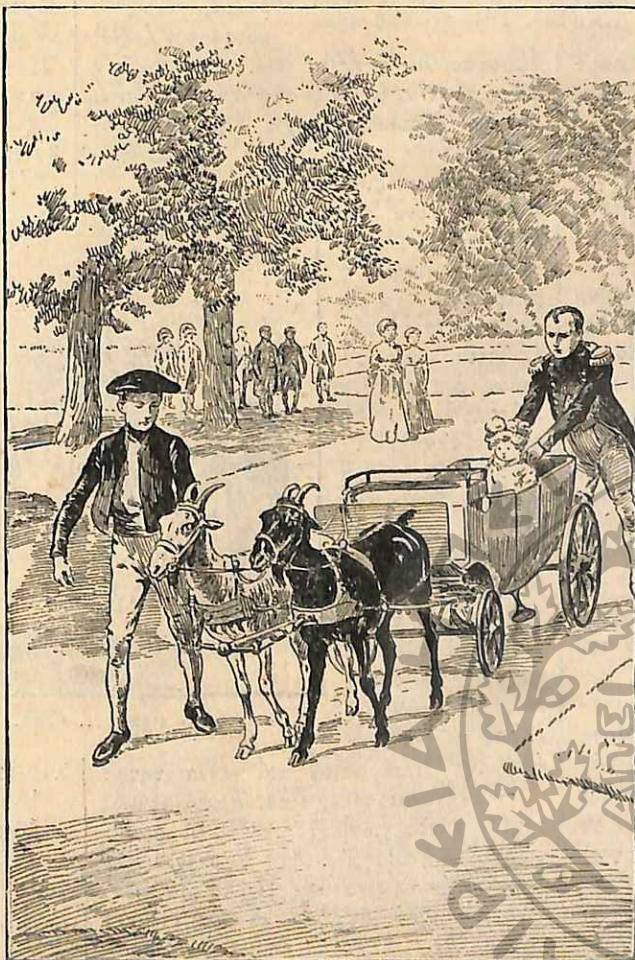
Πρὸ τῆς χάρις αὐτῆς ἡ κυρία Μοντεσκιού δὲν διστάζει πλέον. Παίρνει μόνη τῆς τὸ μωρὸν καὶ τὸ καθίζει εἰς τὸ ἐδώλιον τῆς μικρᾶς ἀμαξίης. Ἀμέσως ὁ Τιάρκος, ὅπως ἦτο συνειθισμένος νὰ κάμνῃ μὲ τὰ παιδάκια τῶν Ἡλισίων,

σφυρίζει, καὶ ξεκινοῦν εὐπειθεῖς αἱ γίδαι, μὲ βραδὺ βῆμα, κατὰ μῆκος τῆς δεινδροστοιχίας.

Ὅλ' αὐτὰ ἔγιναν τὸσον γρήγορα, τὸσον φυσικὰ, ὥστε ἡ κυρία Μοντεσκιού, ἐπιθυμοῦσα προπαντὸς νὰ εἶνε εὐχαριστημένον τὸ παιδί, δὲν ἐπρόφρασε νὰ ἐναντιωθῇ. Ἄλλως τε κανένα κίνδυνον δὲν ἐβλεπεν εἰς ἐκείνην τὴν ἀμαξίαν: αἱ δύο γυναῖκες τῆς ἀκολουθίας ἐβάδιζαν ἐκατέρωθεν τῆς γιᾶμαξίης καὶ ἐκρατοῦσαν τὸν καταγοητευμένον μικρὸν βασιλέα, ἐνῷ οἱ θεράποντες ἠκολούθουν ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως, περιμένοντες τὰς διαταγὰς τῆς παιδαγωγοῦ.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα προχωρεῖ τὸσον ὥρα, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ δοθῇ καμμία διαταγή. Τρεῖς φορές ἤδη ὁ Τιάρκος περιήλθε μὲ τὸ ἀμαξάκι τὴν ταράτσαν, ἐνῷ ὁ μικρὸς βασιλεὺς, ὁλος χάρι, μὲ τὸ σκουφάκι τοῦ πρὸς τὰ ὀπίσω ὥστε νὰ φαίνεται ἐπὶ τοῦ μετώπου του ὁ ἐν εἰδει κόμματος ἐκείνος βόστρυχος, ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμνεν ἀπὸ τώρα νὰ ἐμοιάζῃ μὲ τὸν πατέρα του, ἐκίνει τὰ χεῖρά του καὶ ἐφώνησεν, ὡς νὰ ἤθελε νὰ εἴπῃ: «Ἄ-κόμη! ἀκόμη!..»

Στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ κιγκλιδώματος τῆς ταράτσας, ἡ κυρία Σάν-Ζέν, ὁ δούξ Ροβίγρος καὶ

«Ὁ Ναπολέων ἐβάδιζε παρὰ τὴν ἀμαξάν κρατῶν ὁ ἴδιος τὸν βασιλέα τῆς Ρώμης...» (Σελ. 295, στ. γ'.)

ή Ζινέττα παρηκολούθουν αυτό το θέαμα.

— Λοιπόν, κύριε υπουργέ της Άστυνομίας, ήρώτησε θριαμβευτικώς η δούκισσα, πώς σ'αφίνεται;... σ'αφίνεται βαστά ακόμη η καρδιά ναρνησθαι είν τον προστατευόμενον μου την Άδειαν που σ'αφίνεται; Άφου η κυρία Μοντεσκιού του κάμνει την τιμήν να του εμπιστευεται τον βασιλέα της Ρώμης;

Ο Ροβίγος είχε νικήθη, αλλά την στιγμήν που ήτοιμάζετο να αποκριθί εις το λογικόν επιχείρημα της Κας Σάν-Ζέν, έσταμάτησε, διότι είδεν έρχόμενον προς αυτούς, μ' έσπευσμένον βήμα, με τας χείρας όπισω και άσκηπη, τον Αυτοκράτορα.

Γιδαμαξάς του βασιλέως της Ρώμης!

Ο Ναπολέων, από το άνοιχτόν παράθυρον του γραφείου του, είχε παρακολουθήσει την μικράν σκηνήν που διηγώθημεν, και,

κουρασθείς να ύπαγορεύη, άφηκεν απότομως τους γραμματείς του και έξηλθε να σπαθί τον υιόν του.

Έκπληκτος που τον εύρισκεν εις το άμαξάκι εκείνο, το όποιον πρώτην φοράν έβλεπεν, έστάθη κ' έκύτταζε τους παρόντας με βλέμμα άυστηρόν συγχρόνως κ' έρωτηματικόν.

Η κυρία Μοντεσκιού είχε σπεύσει να πάρη το βρέφος, το όποιον παρέδωκεν εις την παραμάναν, και ήτοιμάζετο να δώση εις τον Αυτοκράτορα τας δεούσας έξηγήσεις, όταν η στραταρχίνα Λεφέμπρ την προέλαβε.

— Μεγαλειότατε, είπεν υποκλινομένη, θα με συγχωρήσετε που, χωρίς την άδειάν σας, έφερα εις τον Βασιλέα της Ρώμης αυτό το νέον παιγνίδι;

Ο αυτοκράτωρ έπήρε τον υιόν του εις τας άγκάλας του και, ευχαριστημένος προφανώς από την άνθησαν όψιν του βρέφους, ήρώτησε:

— Σείς λοιπόν, δούκισσα, τα κάμνεται αυτά εις το πείσμα της κυρίας Μοντεσκιού;

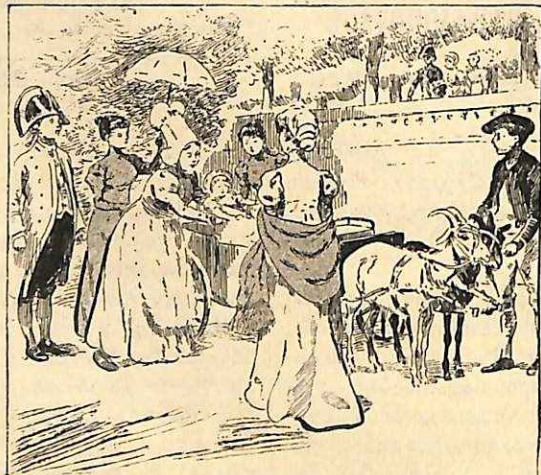
Η κυρία Σάν-Ζέν, η όποία έγνώριζε καλά τον Αυτοκράτορα, ένόησεν από το μειδιάμα του και από τον τόνον της φωνής του ότι η υπόθεσις έλάμβανε καλήν τροπήν διά τους προστατευόμενους της. Και άπεκρίθη, λαμβάνουσα τον Τιάρκον και την Ζινέτταν από τας χείρας:

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε, εγώ έλαθα το θάρρος να εισαγάγω εδώ αυτά

τα παιδιά, εκ των οποίων το ένα είνε παλαιά γνωριμία της Μεγαλειότητός Σου.

Επί μ άλλον έκπληκτος, ο Αυτοκράτωρ απέδωσε τον βασιλέα της Ρώμης εις την παιδαγωγόν και προσήλωσεν επί του Τιάρκου το όξύ εκείνο βλέμμα, χάρις εις το όποιον κανένα ποτέ δεν έλησύνει, έστω και αν δεν τον είχε ιδη παρά μίαν μόνην φοράν.

— Μπα! μπα! έκαμεν άλλ' αν δεν άπατώμαι αυτό είνε το παιδι του Άου-

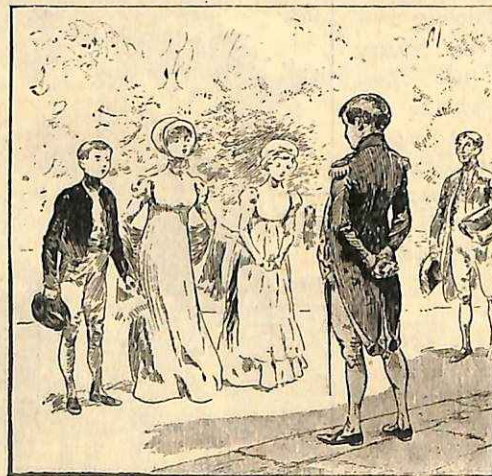
Η κυρία Μοντεσκιού παρέδωσε το βρέφος εις την παραμάναν... (Σελ. 294, στ. α'.)

νόποφαισθη ή τύχη των. Και αυτή η στραταρχίνα, με όλην της την άσχησιάν, δεν ήτο έντελώς ήσυχη και άνυπομονούσα: να ιδη ποίαν τροπήν θα έλάμβανεν ή υπόθεσις.

— Όσον δια τον Ροβίγον, αυτός έτόξευε μανιώδη βλέμματα κα τὰ της στραταρχίνας, έξ αιτίας της όποιας άφεύκτως ο Αυτοκράτωρ θα τον επέπληττεν έπειδή επέτρεπε να εισέλθω εις τον κήπον του Κεραμεικού όδραπέτης μαθητής του Λυκείου. Άλλ' η κυρία Σάν-Ζέν συνήλθε ταχέως και άντιμετώπισε την θύελλαν με την συνήθη της ειλικρίνεια και γενναίότητα:

— Μεγαλειότατε, είπε, πραγματικώς ο νέος αυτός γιδαμαξάς είνε το παιδι, το όποιον η Μεγαλειότης Σου είχε την καλωσύνην να εισαγάγω εις το Λύκειον.

Έκαμε πολύ άσχημα να δραπετεύσει, είνε αλήθεια, αλλά το έκαμε με σκοπόν να καταταχθί εις τον στρατόν. Η άπουσία του συνταγματάρχου Κορμά, του κηδεμόνος του, που έλειπε τότε ετήν

«Πόσων έτών είσαι;... (Σελ. 294, στ. γ'.)

— Μεγαλειότατε, είπε, πραγματικώς ο νέος αυτός γιδαμαξάς είνε το παιδι, το όποιον η Μεγαλειότης Σου είχε την καλωσύνην να εισαγάγω εις το Λύκειον.

Έκαμε πολύ άσχημα να δραπετεύσει, είνε αλήθεια, αλλά το έκαμε με σκοπόν να καταταχθί εις τον στρατόν. Η άπουσία του συνταγματάρχου Κορμά, του κηδεμόνος του, που έλειπε τότε ετήν

Ισπανία, τον έμπόδισεν έως τώρα να πραγματοποιήσι τα σχέδιά του' άλλα μετενόησε πολύ δια το σφάλμα του, έτιμωρήθη μάλιστα σκληρά, και πολμώ να έλπισω ότι θα τον συγχωρήσετε.

Ο Ναπολέων έδίστασεν όλίγον πριν άπαντήσθαι, και επιτέλους είπεν:

— Μα τί; πρέπει λοιπόν, κυρία στρατάρχου, να σ'αφάνω πάντα ό,τι χάριν μου ζητήσετε;

— Μεγαλειότατε, άπεκρίθη έτοιμως η Κα Σάν-Ζέν, είνε παλαιά συνήθεια, την όποιαν η Μεγαλειότης Σου δεν έχει λόγον ναλλάξω σήμερα.

Ο Αυτοκράτωρ έμειδιάσεν' η πρώτην καντινιέρα ένικουσεν ακόμη μίαν φοράν...

— Άς είνε, είπεν ο Ναπολέων' άρσ' ο μικρός αυτός βοηθός προτιμώ τας έθρικής σφαίρας από τας τιμωρίας των καθηγητών, θα τον στείλωμεν εις το στρατόν' μ'αξ χρειάζονται άνδρες εις τον Ρήνον. Δεν μπορώ να λησμονήσω, ότι χάρις εις αυτό το παιδι ο Μυράτ έκυρίευσεν την γέφυραν του Θαϊώρ.

Εις τας λέξεις ταύτας, ο Τιάρκος ο όποιος έως τώρα έκρατούσε και την άναπνοήν του, έρίφθη, τρελλός από χαράν, εις τους πόδας του Αυτοκράτορος, με σκυμμένα κεφάλια, χωρίς να προφέρουν λέξιν,

— Ω, Μεγαλειότατε! άνέκραξεν ευχαριστώ! Δεν ήμουν καμωμένος για να μείνω ετό Λύκειο... δεν πταίω εγώ!... Έμεινα όσο μπόρεσα... αλλά τώρα θα γίνω ένας καλός στρατιώτης... θα με ιδήτε, και ας είμαι λιγάκι κουτσός... θα σκοντοβώ όπου με διατάξετε!

Η άσελγής αυτή δήλωσις, της όποιας η ειλικρίνεια ήτο καταφανής εις όλους, διέλυσε καιτό τελευταίον ίγνος δυσαρρεσκείας, το έποιον ήμπορούσεν ακόμη να έχη ο Αυτοκράτωρ έναντιόν του δραπετεύου. Έκτύπησε τον Τιάρκον μ'ένδιαφέρον και τον ήρώτησε:

— Πόσων έτών είσαι;

— Δεκάξι, Μεγαλειότατε.

Ο Ναπολέων ύψωσε τους ώμους κ' έψιθύρισε: «Πό-

λύ νέος για στρατιώτης.»

Άλλ' ο Τιάρκος είχε έτοιμον την άπάντησιν:

— Προ πάντε έτών, είπεν, έπήγα έπιστολήν της ύμετέρας Μεγαλειότητός δια μέσου του Άυστριακού στρατοπέδου.

— Αλήθεια, είπεν ο Αυτοκράτωρ. — Και αυτός έλευθέρωσε τον συνταγματάρχην Κορμάν όταν τον έπιασαν αίχμάλωτον, προσέθεσε η κυρία Σάν-Ζέν.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΚΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Άγαπητοί μου,

ΟΛΥΣ θόρυβος έγεινεν αυτές τας ημέρας με τας νέας διπλωματούχους Άρσασειάδας. Δηλαδή τον θόρυβον τον έκαμαν αυτάι αι ίδιαι, αι όποιαι διαμαρτυρήσαν καθ' όλους τους τρόπους έναντιόν των άποτελεσμάτων των εξετάσεων, ισχυρίζόμεναι ότι έγειναν πρωτοβαθμιοι όσαι έπρεπε να λάβουν τους κατωτέρους βαθμούς και τανάπαυιν. Συνέταξαν αναφοράς και ύπομνήματα, περιήλθον τα γραφεία των έφημερίδων, παρουσιάσθησαν εις τον ύπουργόν της Παιδείας, ώμίλησαν έκτενώς μετά του τμηματάρχου, έκαμαν έπιτροπήν και διαδήλωσιν, και τελοςπάντων έχάλασαν τον κόσμο, — η τουλάχιστον τον έσήκωσαν εις το ποδάρι.

Διότι, καθώς είδα εις τας έφημερίδας, και ο ύπουργός ο ίδιος συνεκινήθη, έθύμωσε κατά των καθηγητών που έκαμαν τας άδικίας, έπήρε το μέρος των νέων διδασκαλισών και ταίς ύπεσχέθη ότι θα καταργήσι ταποτελέσματα. Έξ άλλου μερικαί έφημερίδες ύποστηρίζουν θερμώς αυτόν τον άγωνά. Καθόλου άπίθανον λοιπόν να επέλθω κάποια θεραπεία, να αναθεωρηθί ή βαθμολογία, και αι έσχάται να γίνουν πρώται, αι δε πρώται έσχάται, όπως και εις το Ευαγγέλιον...

Ίδου μία μικρά επανάστασις, κατά την όποιαν θα νικήσουν ίσως οι επαναστάται. Διότι περί επαναστάσεως βέβαια πρόκειται. Όταν μαθηται ή μαθήτρια, έξεγείρονται έναντιόν των καθηγητών και φωνάζουν ότι ήδικήθησαν, καταργείται ή ύπακοή, ή ύποταγή, ή πειθαρχία. Άλλ' έπειδή η επανάστασις αυτή πιθανόν να εύδοκμήσθαι, — κατά το συμφέρον των επαναστατών, — πρέπει άρά γα την έπιδοκιμάσωμεν; Πρέπει να πάρωμεν και ήμεσι το μέρος των νέων διδασκαλισών;

Να σ'αφίπω την αλήθειαν, διαστάζω πολύ. Δεν μου φαίνεται σωστόν, δια κανένα λόγον, να ενθαρρύνωμεν την άνοποτασίαν, την άναρχίαν, την επανάστασιν. Ο μαθητής όφείλει πάντοτε να ύποκύπτη εις τας αποφάσεις των διδασκάλων του, των καθηγητών του, και να δέχεται τον βαθμόν που του δίδουν οίοςδήποτε και αν είνε. Και αν τυχόν από μέσα του νομίζει ότι ήδικήθη, να μην έκδηλώνη αυτήν την ιδέαν και προπάντων να μη θέλγαι να παρασύρη εις κινή-

ματα άντικανονικά και τους άλλους δήθεν όδικηθέντας. Άλλοίμονον, άγαπητοί μου, εαν νικήσουν αυτήν την φοράν αι επαναστατήσασαι μαθήτριαι και αν επιτύχουν την κατάργησιν των άποτελεσμάτων! Ποτέ, ποτέ πλέον δεν θα γίνονται εξετάσεις χωρίς να συμβαίνουν τα ίδια και χειρότερα. Διότι μη νομίσετε ότι θα διορθωθύν τάχα οι καθηγηται και θα βαθμολογούν εις το μέλλον προσεκτικώτερα, δικαιοτέρα. Όχι! μόνον οι μαθηται θα χαλάσουν, θα χειροτερεύσουν, και με την παραμικράν πλέον ύπόνοιαν άδικίας, θα έξεγείρονται και θάναστατώνουν τον κόσμο.

Εγώ τουλάχιστον ποτέ δεν ένθυμούμαι εξετάσεις διπλωματικές η εισαγωγικές, χωρίς νακουσθύν τα φρικτά παράπονα των άδικηθέντων. Και διαδηλώσεις παρόμοιαι έγειναν πολλά έως τώρα, και αναφοραί, και παραστάσεις εις τον ύπουργόν, και άγων διά των έφημερίδων. Με την διαφοράν μόνον, ότι αυτήν την φοράν τα παράπονα είνε ζωηρότερα και η άγανάκτησις μεγαλύτερα. Άκούονται δε και από καθηγητάς — θλιβερώτατον! — κατηγορούντας άλλους καθηγητάς επί άδικίας. Φαίνεται λοιπόν ότι κάτι άνώμαλον συνέβη εις αυτές τας εξετάσεις, ότι κάπως έχουν δίκαιον αι παραπονούμεναι. Αυτό δεν το άρνούμαι. Φρονώ μόνον ότι και άδικημέναι, ώφειλαν να ύποταχθούν, και ότι θα ήτο κακιστον παράδειγμα εαν εισηκούοντο τα αίτήματά των.

Εις την υπόθεσιν όμως αυτήν, την όποιαν διόλου δεν θαυμάζω, ύπάρχει και κάτι θαυμαστόν. Είνε η στάσις μερικών πρωτοβαθμιών, αι όποιαι όμολογούν και αυτάι ότι άδικως έπήσαν τον πρώτον βαθμόν, ενώ άλλαι, καλλίτεραι των, έπήσαν τον δεύτερον!! Θα το έπιστεύατε αυτό; Είνε τωόντι μεγάλη γενναίουςία και ειλικρίνεια εκ μέρους των, άξία παντός έπαινου. Δι' αυτό και μόνον αι παραπονούμεναι θα έπρεπε να κρατήσουν τον καλόν βαθμόν των. Άλλά μήπως είνε λόγια; Μήπως τα διαδίδουν αι άλλαι, αι δευτεροβάθμιοι, δια να μ'α πείσουν ότι ήδικήθησαν; Δεν ήξεύρω!..

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Κολακεία είνε η γνώμη την όποιαν εκφράζουν οι άλλοι περί ήμών χωρίς να την έχουν, και την όποιαν έχομεν ήμεσι χωρίς να την εκφράζωμεν.

Αι μεγάλαί θέσεις μοιάζουν με τας κορυφάς των ύψηλών βουνών. Μακρόθεν μ'α φαίνονται κάτι μαγευτικόν. Άλλ' άμα κονθώμεν, βλέπομεν ότι η μακρά διαμονή εις αυτάς είνε όκληρά και σχεδόν άνυπόφορος.

— Κι' αυτό αλήθεια, διέκρυψεν ο Αυτοκράτωρ μ' έλαφράν ειρωνείαν' άλλα δεν παίρνονται δυο φορές τα γεφύρια με γυμνασμένους ένους, ούτε χρειάζονται ετό στρατό μου γιδαμαξάδες!

Η κυρία Σάν-Ζέν έδειξε το αυτοκρατορικόν βρέφος, το όποιον ήρχισε να κλαίη, έκτείνον το χεράκι του προς την άμαξαν του Τιάρκου.

— Μεγαλειότατε, είπεν η δούκισσα, ο βασιλεύς της Ρώμης δεν είνε της γνώμης σας... Άκούσέ τον πως γυρεύει τον γιδαμαξά του!

Γενικός γέλως ύπεδέχθη την πολμηράν αυτήν άπάντησιν της κυρίας Σάν-Ζέν. Ο Ναπολέων έπήρε τότε τον υιόν του και τον έκάλισε μόνος του εις τα βελούδινα μαξιλάρια. Και όπως την πρώτην φοράν, αι φωναί του μικρού έπαυσαν ως δια μαγείας.

Ο Τιάρκος έσυρε τας γίδας του και η δικαιοσύνη άμαξάδα έσυνεχίσθη, με την διαφοράν ότι τώρα ο Ναπολέων, γοητευμένος από τα γέλια του μικρού, απέπεμψε τας γυναίκας και έβάδιζε παρά την άμαξαν, κρατών ο ίδιος τον Βασιλέα της Ρώμης.

Όταν μετ' όλίγας στιγμάς ο γυρός έτελείωσεν, ο Αυτοκράτωρ έστράφη προς τον όμιλον των άκινήτων αυλικών, οι όποιοι έστέκοντο διακριτικώς μακράν της οικογενειακής αυτής σκηνής, και έκραξε:

— Κύριε Καζινύ!

Ο αυλικός έπλησίασε τρέχων.

— Είσθε σταυλάρχης του Βασιλέως της Ρώμης, τ'α είπεν ο Αυτοκράτωρ' ήλθεν η ώρα ναρχίσετε την ύπηρεσίαν σας.

— Είμαι έτοιμος, Μεγαλειότατε! άπεκρίθη έκπληκτος ο Καζινύ.

— Λοιπόν, έξηκολούθησεν ο Αυτοκράτωρ, θα παραγγείλετε άμέσως εις τον άμαξοπηρόν μου Τραμπλαί ένα άμαξάκι, εις το όποιον ο νέος άπ' εδώ θα ζεύξη τας γίδας του. Όσο να έτοιμασθί ή πρώτη αυτή άμαξά του υιού μου, θα μεταχειρίζεται αυτήν.

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΡΟΧΗ

Σύννεφα παντού, θα βρέξη. Πρώτος πόνος μικρός θα τρέξη, να γλυτώση άπ' τη βροχή; Τα παιδάκια δεν μιλούνε όλα στη σειρά κινούνε με περπάτημα ταχύ.

Μόλις ή βροχούλα άρχίζει, το βροχόνερο ποτίζει άνθη, δένδρα και φυτά. Μ' άπ' τη πέραν άκρην δέω φάνηκε το ούρανό τόσο κ' ή ψυχάλα σταρατά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

Ο ΑΕΡΟΝΑΥΤΗΣ ΠΩΛΑΝ

Με τὰς καταπληκτικὰς προόδους τῆς αεροπλοΐας, μὲ τὰ μεγάλα αεροναυτικά κατορθώματα, τὰ ὅποια συγκινοῦν ὅλον τὸν κόσμον, οἱ αεροναῦται σήμερον φημίζονται καὶ δοξάζονται περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἐνδόξους ἐφευρέτας, ἐπιστήμονας, συγγραφεῖς, καλλιτέχνας. Καὶ μεταξὺ τῶν γνωσποτέρων καὶ δημοφιλεστέρων εἶνε ὁ Γάλλος αεροναύτης Πωλάν, τοῦ ὁποῦ ἡ δόξα ἐφθασεν εἰς τὸ ζενίθ ἀφ' οὗτου, τὸν παρελ-

τὴν Σαρτρουβίλλην, ὁ Πωλάν ἐσχεδιάζε καὶ κατεσκεύαζεν ἐν σμικρῷ νέους τύπους αεροπλάνων, εἰς τῶν ὁποίων, τῷ 1905, ἐνίκησεν εἰς κάποιον διαγωνισμόν. Ἡ ἐπιτυχία αὐτῆ ἐξησφάλισεν τὸ στάδιόν του, τὸν πλοῦτόν του, τὴν δόξαν του. Διότι, ὡς βραβεῖον, ἔλαβεν ἐν αεροπλάνον συστήματος Βοαζέν. Τοῦ ἔλειπεν ὁ κινητήρ. Τοῦ τὸν προσέφεραν δύο φίλοι του, οἱ ἀδελφοὶ Ροζέ, διευθύνται τῆς «Αεροπλοΐνης Ἐπιθεωρήσεως». Τώρα ὁ Πωλάν, ἔχων πτέρυγας καὶ κινητήρα, ἔμαθε νὰ πετᾷ. Καὶ οὕτως ἐγείνεν ἀετός.

Ἐπέταξεν εἰς τὸ Reims, ἔπειτα εἰς τὸ Los-Angeles τῆς Καλιφορνίας, ὅπου ἀνῆλθεν εἰς ὕψος 1269 μέτρων ἐσχάτως ἐξετέλεσε τὸ μεταξὺ Ὁρλεάνης καὶ Arcis-sur-Anbe ταξίδιον, καὶ τέλος τὸ περιφημον μεταξὺ Λονδίνου καὶ Μάντσεστερ.

*

Τῷ 1908, ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς «Daily Mail», τὴν ἐπαύριον τῶν βραδείων καὶ μεθοδικῶν ἄθλων τοῦ Βίλμπουρ Βράϊτ, ἐπροκήρυξε δύο σπουδαίους διαγωνισμοὺς: τὴν διέλευσιν τῆς Μάγχης μὲ ἐν μόνον βραβεῖον ἐξ 25,000 φράγκων, καὶ τὸ ταξίδιον ἀντοχῆς μεταξὺ Μάντσεστερ καὶ Λονδίνου, μὲ ἐν μόνον βραβεῖον ἐκ 250,000. Ἡ νέα αεροπλοία ἦτο τότε εἰς τὰς ἀρχάς τῆς, καὶ τοιοῦτοι διαγωνισμοὶ ἐφαίνοντο εἰς πολλοὺς ὡς ἀστείότης. Χρόνια καὶ χρόνια θὰ περάσουν—ἐσκέπτοντο,—χωρὶς νὰ κερδηθοῦν αἱ 25 καὶ αἱ 250 χιλιάδες φράγκων.

Ἀλλὰ μετὰ ἐξ ἑξήκων, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1909, ὁ Λουδοβίκος Μπλεριώ διήρξατο ἀναερίως τὴν Μάγχην καὶ ἐκέρδιξε τὰς 25,000 τὰς προωρισμένας διὰ τὸν ἐργάτην αὐτοῦ τοῦ ἄθλου. Δέκα δὲ μῆνας ἀργότερα, ὁ Πωλάν ἐξεκίνησε μὲ τὸ αεροπλάνον του ἀπὸ τὸ Λονδίνον καὶ διὰ πτήσεως θαυμασίως τολμηράς, ὡς ἐκ τῆς βροχῆς καὶ τῆς θυέλλης τὴν ὁποίαν συνήνησεν περὶ τὸ τέλος τῆς, ἔφθασεν εἰς Μάντσεστερ καὶ ἐκέρδιξε τὰς 250,000, τὰς ὁποίας ἡ ἀθλοθέτις ἐφημερίς ἔδιδεν εἰς ὄντινα θὰ ἐξετέλει τὸ υπεράνθρωπον σχεδὸν τοῦτο ἀναερίον ταξίδιον ἀντοχῆς.

Ἴδου πόσον διάστημα κατ' εὐθεῖαν διηγήθη ἐντὸς δύο ἐτῶν!

Ποῦ θὰ φθάσωμεν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1911;

Ἄς σημειώσωμεν τὰ σημερινὰ κατορθώματα καὶ ἀξαναμνήσμεν. Τὴν 23 Ἀπριλίου 1910, ὁ ἀγγλὸς Γκράχαμ Ουάιτ, ἐπιβαίνων τοῦ γαλλικοῦ διπλάνου Ἀνρὺ Φαρμάν, ἐκπετᾷ ἀπὸ τὸ Wormwood Scrubs, παρὰ τὰς πύλας τοῦ Λονδίνου, καὶ φθάνει εἰς Hadmore

παρὰ τὸ Lichfield, ὅπου ἐσταμάτησεν ἕνεκα βλάβης τοῦ κινητήρος, εἰς ἀπόστασιν 177 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ σημεῖον τῆς ἐκκινήσεως.

Ὁ Γκράχαμ Ουάιτ ἐπιστρέφει εἰς Λονδίνον καὶ ἀμέσως ἐτοιμάζεται διὰ νέαν ἀπόπειραν.

Τότε προστρέχει ὁ Πωλάν. Τὸ αεροπλάνον του φθάνει εἰς Λονδίνον μόλις τὴν πρωΐαν τῆς 27 Ἀπριλίου, ἡμέραν Τετάρτην. Ὁ Ουάιτ εἶνε ἐτοιμος ἀπὸ τῆς προτεράιας. Ὁ Πωλάν καὶ οἱ μηχανικοὶ του γνωρίζουν—ἀκόμη καλλιτέρα ἀπὸ τὸν Ἀγγλον,—ὅτι ὁ χρόνος εἶνε ἡ ρῆμα ἐπισπεύδουν τὰς προετοιμασίας των, ἕως τὴν Τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν, καὶ εἰς τὰς 5,9' ὁ Πωλάν πετᾷ πρὸς τὸ Μάντσεστερ, ἐνῶ ὁ Ουάιτ ἐνομιμάτο μὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ὁ ἀντίπαλός του δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ πετάξῃ παρὰ τὴν ἐπομένην.

Τὸν ἐξύπνισαν, ἀλλ' ἦτο ἀργά. Καὶ ὅπως ἄλλος διάσημος αεροναύτης, ὁ Λατάρ, κοιμηθεὶς εἰς Σαγκάττην πρὸ ἐξ μηνῶν ἄφισε τὸν Μπλεριώ νὰ τὸν προλάβῃ καὶ νὰ τὸν νικήσῃ, οὕτω καὶ τώρα ὁ Γκράχαμ Ουάιτ θὰ ἐνίκητο ὑπὸ τοῦ Πωλάν.

Δὲν ἐμελλε νὰ τὸν ἐπανίδῃ παρὰ νικητήν. Εἰς τὰς 8,10' τὸ βράδυ, ὁ Πωλάν, δυσκολεύμενος ὑπὸ τοῦ σκότους, κατήλθεν εἰς Trent-Valley, ἐκοιμήθη καὶ τὴν ἐπομένην, 28 Ἀπριλίου, εἰς τὰς 4,10' ἐξεκίνησεν. Ὁ καιρὸς ἦτο ἄθλιος. Ἡ βροχὴ καὶ ὁ ἀνεμος ἔδερναν τὴν μηχανήν του. Ἐνόμισεν ὅτι ἤλθεν ἡ τελευταία του ὥρα.

Ἀλλὰ διὰ τοῦ θάρρους του καὶ τῆς ψυχραιμίας του, ὁ Πωλάν κατενίκησεν ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ μετὰ μίαν ὥραν καὶ δεκαεπτὰ λεπτά ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Trent-Valley, ἦτοι τὰς 5,32', ἔφθασεν εἰς τὸ Didsbury, προάστειον τοῦ Μάντσεστερ. Ἐθριάμβευσε!

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΚΡΟΒΑΤΗΣ

(Ἀληθινὴ ἱστορία)

Εἰς τὸ δικαστήριον:

- Πὰς ὀνομάζεσαι;
- Λέων Μπερζέ.
- Πόσων ἐτῶν εἶσαι;
- Δεκάξῃ.
- Τί δουλειὰ κάνεις;
- Ἀκροβάτης.

Ψιθυροὺς ἐκπλήξεως. «Ὅλα τὰ βλέμματα στρέφονται πρὸς τὸν κατηγορούμενον. Θέλουν νὰ τὸν ἰδοῦν.

Εἶνε ἕνα παιδί μ' ἐξυπνὴν φυσιογνωμίαν, πολὺ συμπαθητικὴν. Ὁρθιον, ἀποκρίνεται εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ προέδρου. Τί ἔκαμεν; Ἐκλεψε μερικὰ πορτοκάλια ἀπὸ ἕνα μαγαζίον. Πρὸ ἐνός

μηνὸς ἐγύριζεν εἰς τὸ Παρίσι ἀπένταρος, πεινασμένος.

Δὲν ἐνθυμεῖται καλὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἠκολούθει ζητιάνους. Ἐξ ἐτῶν, τὸν ἐκλεψεν ἕνας γύφτος, Μακαδέρας λεγόμενος, γανωματῆς. Πολὺν καιρὸν ἐταξίδευσε μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. Τὸν ἐδοθηθοῦσεν εἰς τὴν ἐργασίαν του κ' ἐξοῦσεν εἰς τὸ ἄθλιον ἀμαξόσπιτόν του.

Ἐπειτα ἐγείνεν «ἰσσοροπιστὴς» εἰς ἐν ἱπποδρόμιον. Δυστυχισμένο παιδί! Κάθε βράδυ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ φορῇ

τὸ μαγιὸ τοῦ ἀκροβάτου, νὰ γελᾷ πρὸς τὸ πλῆθος καὶ νὰ κινδυνεύῃ τὴν ζωὴν του, διὰ νὰ κερδίξῃ τι; ὀλίγον ψωμί καὶ πολλὰ χαστούκια.

Ἐφυγεν ἀπὸ τὸ ἱπποδρόμιον. Δὲν ἤθελε πλέον νὰ εἶνε σαλτιμπάγκος. Ἐξήτουσεν ἐργασίαν εἰς τὸ Ἀνζέρ, ὅταν τὸν συνήνησεν ἕνας ἀστυφύλαξ καὶ ἀπὸ ἐυσπλαχνίαν τὸν ἐστειλεν εἰς τὸ Παρίσι. Ἐδῶ ἐγάθη. Τοῦ εἶχαν δώσῃ μίαν δι-εῦθυνσιν, τὴν ὁποίαν εἶχε λησμονήσῃ.

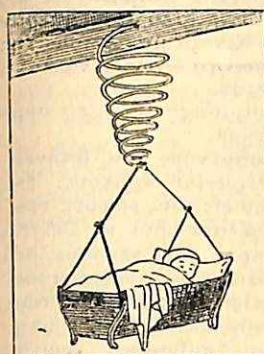
Ἐξήτησεν ἐργασίαν, ἀλλ' ἦτο πολὺ νέος καὶ κακοντυμένος. Μίαν ἡμέραν, πεινῶν,

ἐκλεψεν ὀλίγα πορτοκάλια νὰ χορτάσῃ. Καὶ τὸν συνέλαβαν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου εἶνε εὐτυχῶς ἐπεικὴς. Ὁ μικρὸς κατηγορούμενος ἄλλως τε φαίνεται τόσο καλὸν καὶ τίμιον παιδί, ὥστε ἀθωνέται ἀσυζητητέ. Ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος δικηγόρος τοῦ τὸν συνιστᾷ εἰς τὸν Σύλλογον πρὸς προστασίαν τῶν Ἀπόρων Παίδων. Ἐκεῖ θὰ τῷ δώσουν πρὸς τὸ παρὸν στέγην, τροφὴν, καλὰς συμβουλὰς καὶ ἀργότερα ἐργασίαν. Ὁ μικρὸς ἀκροβάτης ἐσώθη! (Ἀπὸ τὸν FIGARO de la JEUNESSE)

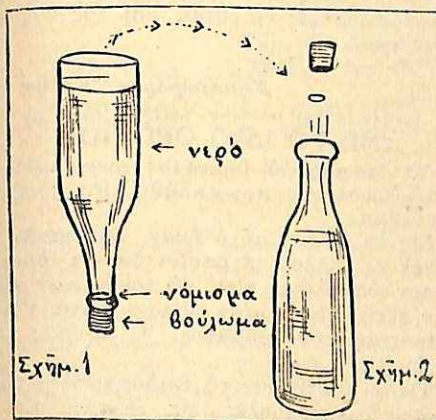
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Σουηδικὸν λίκνον

Εἰς τὴν Σουηδίαν, οἱ χωρικοὶ κρεμοῦν τὰ λίκνα τῶν βρεφῶν ἀπὸ μίαν δυνατὴν ἑλικά (σούσταν), καρφωμένην, ὅπως βλέπετε, εἰςμίαν δοκὸν τῆς ὀροφῆς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸ βρέφος εἰμφορεῖ νὰ λικνίζεται μόνον του, μαλακὰ καὶ ἡσυχα, διότι μόναι αἱ κινήσεις ποῦ κάμνει ἀκούων νὰ θέτουν εἰς κίνησιν τὴν ἑλικά.

Παίγνιον

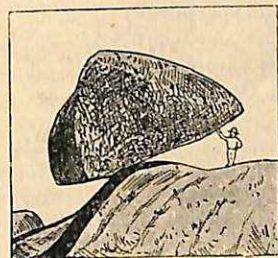

Γεμίσατε μίαν κοινὴν μποτίλλιαν μὲ νερὸν ἕως τὸ κάτω μέρος τοῦ λαιμοῦ, ρίψατε μέσα ἐν δεκάλεπτον νίκελ ἢ ἐν ἀσημένιον μισόφραγκον, καὶ πωματίσατέ τὴν. Πρόκειται νὰ βγάλετε τὸ νόμισμα χωρὶς νὰ ἐγγίσετε τὸ βούλωμα καὶ χωρὶς νὰ εἰσαγάγετε τίποτε μέσα εἰς τὴν μποτίλλιαν.

Πρὸς τοῦτο, ἀναποδογυρίζετε τὴν μποτίλλιαν (Σχ.1) εἰς τρόπον ὥστε τὸ νόμισμα νὰ εὐρεθῇ ἐπὶ τοῦ βουλώματος. Κατόπιν, πολὺ γρήγορα, ὀρμητικῶς, τὴν

ξαναγυρίζετε εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς στάσιν, καὶ κτυπᾶτε δυνατὰ τὸν πάτον ἐπὶ τῆς τραπέζης, χωρὶς ὅπωςδήποτε νὰ τὴν σπάσετε. Τὸ βούλωμα μαζί μὲ τὸ νόμισμα θάνατιναχθοῦν εἰς τὸν ἀέρα, χωρὶς νὰ χυθῇ τὸ νερόν.

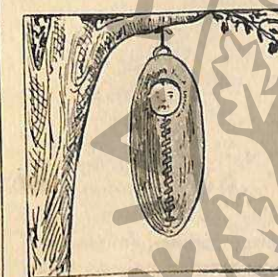
Ἀπὸ τὰ περίεργα τῆς φύσεως

Ὁ βράχος αὐτὸς εἶνε ἰδιοτρόπως τοποθετημένος εἰς τὴν ἀκρὰ ἐνὸς μικροῦ ὀροπεδίου. Ἐνας ἄνθρωπος εἰμφορεῖ εὐκόλως νὰ τὸν κάμῃ νὰ κινῆται, νὰ ταλαντεύεται, χωρὶς νὰ κρημνίζεται εἰς τὸν κάτωθι χάινοντα κρημνόν. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε ὅτι ποτὲ δὲν κατέρωθωσαν νὰ τὸν κινήσουν ἀπὸ τὴν θέσιν του.

Εὐρίσκεται εἰς τὸ Τάντιλ, πλησίον τοῦ Βουένος-Ἀϊρες, καὶ ἐλκεῖται πλῆθος περιηγητῶν.

Καὶ Ἰνδικὸν λίκνον!

Οἱ Ἰνδοὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐφορτῶνται κατὰ πολὺ περίεργον τρόπον τὰ παιδιά των, ὅταν εἶνε πολὺ μικρά. Τὰ ράπτουν μέσα εἰς μίαν μεγάλην θήκη ἀπὸ ὕφασμα καὶ τὰ κρεμοῦν ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας, ἀπὸ ἕνα κλάδον δένδρου, ἐνῶ αὐτοὶ, ἀνεμόχλητοι, καταγίνονται εἰς τὰς ἐργασίας των. Θὰ νομίζετε τώρα ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν τὰ μωρὰ διαρκῶς ξεφωνίζουν. Καθόλου! Πότε κλαίου, ἀλλὰ καὶ πότε γελοῦν, καὶ πότε... κοιμῶνται!

Πρόβλημα

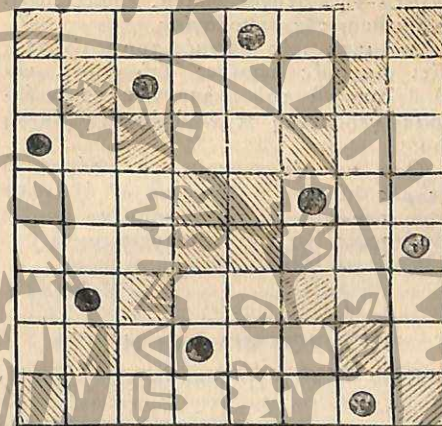
[Ἐστίαθι ὑπὸ ἀνωνύμου ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν]

Πέντε ἀδελφοὶ ἔχουν ὡς μόνην πατρικὴν κληρονομίαν καὶ περιουσίαν 40 ἀγελάδας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη δίδει μίαν ὀκτὴν γάλακτος κατὰ πενταήμερον, ἡ δευτέρα δύο ὀκτάδας, ἡ τρίτη τρεῖς, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τώρα πρόκειται οἱ πέντε αὐτοὶ ἀδελφοὶ νὰ μοιράσων, καὶ ὅχι μόνον νὰ λάβῃ ἕκαστος εἰς τὸ μερίδιόν του ἴσον ἀριθμὸν ἀγελάδων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχῃ ἐξ αὐτῶν ἴσον ἀριθμὸν ὀκτῶν γάλακτος κατὰ πενταήμερον. Πῶς θὰ γίνῃ ἡ διανομή;

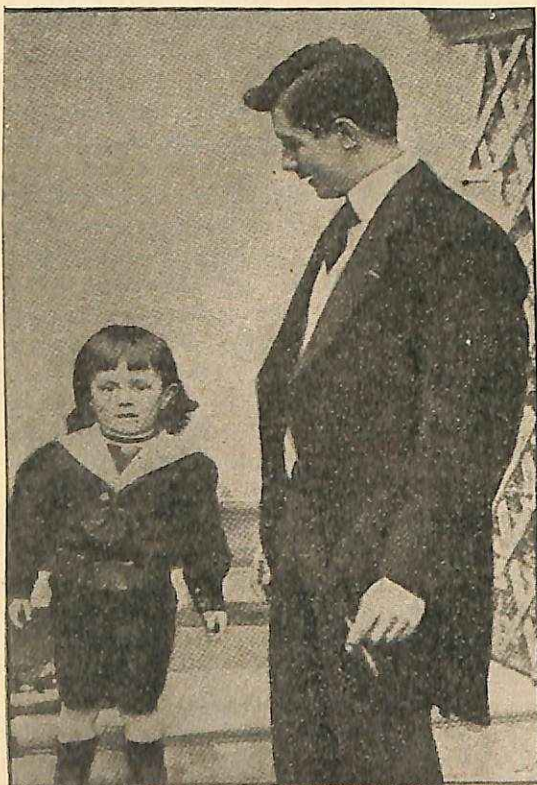
Δήλωσις: — Αἱ λύσεις εἶνε δεκταὶ κατὰ τοὺς γνωστούς ὁρους.

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 34ου φυλλαδίου

Ἴδου πῶς θὰ τοποθετηθοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἐπτὰ πιόνια, ὥστε κανὲν ἀπὸ τὰ ὀκτὼ νὰ μὴ εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς οὔτε ἐπὶ ἐστιασμένου τετραγώνιδου.

Οἱ ἀλλασσόντες κατοικίαν Συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώ-νουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστελλόντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς νέας τακτικῆς. Ἄλλως δὲν εὐθυμέμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

Ὁ Πωλάν καὶ ὁ υἱός του.

θόντα Ἀπρίλιον, διήνυσεν πρῶτος ἀναερίως τὸ μεταξὺ Λονδίνου καὶ Μάντσεστερ διάστημα.

Ὁ Λουδοβίκος Πωλάν εἶνε, ὅπως λέγουν οἱ Ἀγγλοὶ, ἕνας seef made man, δηλαδὴ ἄνθρωπος αὐτοποίητος. Γεννηθεὶς εἰς τὸ Πεζενᾶ τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας,—ὑπερήφανον σήμερον διὰ τοιοῦτον τέκνον,—ὑπηρετήσε κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ αεροστατικὸν στρατιωτικὸν σῶμα, καὶ ἀφοῦ ἔληξεν ἡ ὑπηρεσία του, προσελήθη ὑπὸ τοῦ Ἀνρὺ Νταίτς εἰς τὴν Σαρτρουβίλλην ὡς μηχανικὸς τοῦ πηδάλιουχομένου αεροστάτου «Ville-de-Paris». Ἐπὶ τοῦ αεροπόρου τούτου θωρηκτοῦ ὑπηρετεῖ ἀκόμη, ὅταν ὁ Ἀνρὺ Καπφερὲ τὸ ὠδήγησεν εἰς Verdun διὰ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τῆς ἐξαφανισθείσης «Πατριδος».

Κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του, εἰς

«Σφίγξ τῶν Πάγων» ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν τόμον τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1898, ὁ ὁποῖος τιμᾶται δρ. 3,50.) Π. Δραγ. (εἰς τὴν Σελίδα Συνεργασίας συμμετέχουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἐτήσιοι συνδρομηταί.) Τρεμοσβύνον Ἀστέρι (αἱ παραγγελίαι πρέπει νὰ συνοδεύωνται ἀπαραίτητως ἀπὸ τὸ ἀντίτιμον, διότι δὲν εὐκαιρῶ νὰ κρατῶ λογαριασμούς.) Μαρομένο Λουλουδάκι (εὐχομαι περαστικά· ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς εἶνε ἀγοραστής.) Ἀγγελλον τοῦ Πόνου (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν· ἀσπάζομαι τὴν ἀδελφὴν σου.) Ἀτρόμητον Λεωνίδα (ἔχει καλῶς.) Αἰγειρον (ὠραία ἡ ἐπιστολὴ σου· ἰδὲ τί λέγω παραπάνω πρὸς τὸν Γαλαξίαν.) Κορυθαίολον Ἐκτορα (ἔχει καλῶς.) Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 3 Αὐγούστου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί· ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 24 Αὐγούστου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 18 Σεπτεμβρίου.

[Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πλεῖσται ἐν τῷ Γραφεῖ μᾶς εἰς φακέλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Νέος Διαγωνισμός Λύσεων

[Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα εἰς τὸ προηγούμενον φυλλάδιον, ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 122ος Διαγωνισμός τῶν Λύσεων.]

367. Δεξιόγραφος

Ἐν ζῶνι τρωατικόν
Μὲ κατὶ ἄνθη ἔδαλα,
Κ' εἰς χώραν τῆς Μικρᾶς
Ἀσίας τὰ μετέβηλα.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σκληρῆς Σκληβιάς

368. Συλλαβόγραφος

Σύμφωνον, φθόγγον μουσικόν
Μ' ἀντανύμιαν ἐνόων,
Καὶ ζῶνι μυθολογικόν
Ἀμέσως φανερόν.

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μάρκου Αἰρηλίου

369. Στοιχειόγραφος

Εἶμαι ζῶνι κερασφόρον,
Κι' ὁ λαίμῳ μου ἂν κοπῇ,
Ποταμός ὅχι μεγάλος,
Τῆς Εὐρώπης θά φανῇ.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λαφροστεφῆς Σημαίης

370. Μωσαϊκὸν

Ὁ οὐρανός, ἡ θάλασσα,
Ἡ λμνὴ ἢ ἀμαρυγδίνη,
Οἱ ρύακες, οἱ χεῖμαρροι
Κ' ἡ λάμπουσα σελήνη,
Ἄν κατὰ τύχην ἀπὸ ἓν
Σοὶ δώσωσι στοιχεῖον,
Νὰ σχηματίσης δύνασαι
Θεὸν τῶν Αἰγυπτίων.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Χιῶτικο Ἀκρογιάλι

371. Ἀστέρι

* * * * *
Νάντικατασταθῶν οἱ ἀ-
στερίσκοι διὰ γραμμάτων
οὕτως ὥστε νὰ αναγινώσκων-
ται· καθέτως πέλαιος, ὀρι-
ζοντικῶς κράτος εὐρωπαϊκόν,
διαγωνίως δὲ ἄλλο κράτος
εὐρωπαϊκόν καὶ μεγάλη ἔκ-
τασις τῆς ὑδρογείου σφαίρας.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χαράς τῶν Ἑλλήνων

372—373. Παίγνια

1.—Νὰ παρασταθῇ ὁ ἀριθμὸς 34 δι' ὅσων μονάδων.

2.—Ποία λέξις σχηματίζεται ἐὰν ἐνωθῶν τὸ 5ον, τὸ 8ον, τὸ 2ον καὶ τὸ 6ον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου;

*Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Σπ. Αἰβαῦ

374. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 5 = Ἡρώς τῆς Ἐπαναστάσεως
2 5 6 8 = Ἀὔλον καὶ μέγα.
3 1 2 1 5 8 = Ἀργαῖος Βασιλεὺς.
4 5 3 5 2 = Ἄνθος.
5 8 7 5 6 2 = Μέρος τοῦ σώματος.
6 3 4 1 = Νῆσος.
7 1 6 4 5 8 = Ζῶον.
8 1 7 6 4 5 8 = Ἀκόλουθος θεοῦ.

*Ἐστ. ἀπὸ τὴν Μπαρτοκαπινισμὴν Γυλανόλεκη

375. Τριπλὴ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν θεῶν, τὰ δεύτερα νῆσον τοῦ Αἰγαίου καὶ τὰ τρίτα Μοῦσαν:

1, Ἐπιθετον, 2, Μέρος τῆς οἰκίας, 3, Ἡρώς ἡμίθεος, 4, Ἄνεμος, 5, Ποταμός.

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σημαιοφόρου Ἑλλήνος

376. Μικτὸν

δρς - εουη - ας - αη - ξλτ

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ρήγα Φεραίου

377. Γεῖφος

εὐ εὐ εὐ
εὐ θατ θατ θατ
Ἐκεῖ εὐ ΠΑ ΠΑ ΠΑ εὐ τύχη
εὐ θατ θατ
εὐ εὐ εὐ

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γυμνασίου Ἰωαννίνων

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 26

260. Ἀγδῶν (ἀεὶ, Δῶν.) — 261. Κιθάρα - κινάρα. — 262. Τέως-ώστε.

Κ Η Ρ 264. ΚΛΕΙΤΟΣ (λι-
263. Ε Ρ Ω τός, ἔλος, ἴλος, Τι-
Ρ Α Τ τός, ὅσιος, σίτος.) —
Π Ρ Ο Κ Λ Η Σ 265. Φύλαττε τὰς δέ-
Ε Λ Υ κα ἐντολάς. — 266.
Λ Η Ρ Κώστας (Ν: ΚΟΣ
Α Σ Α ΤΑΣ...) — 267. ΧΕ-
ΟΨ ΑΡΜΑ (ΧΑΙ-

ρῶνεια, ἘΑΡ, Ὀλυμπος, Ψαριανός.) —
268. Ἀργῶς μὴ ἴσθι μὴδ' ἂν πλουτῇς. — 269.
Οὐδεὶς σιγήσας μεθινοήσεν (οὐδ' εἰς σύ-γ' εἰς
ἄς - μετ' ἐν - ω εἰς ἐν.)

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.

Τόμοι 6 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηντηλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1909

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἀδετος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50.
Χρυσ. φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6,50.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἀδετος φρ. 7 Χρυσ. φρ. 10.

Τόμοι 4: τῶν ἐτῶν 1906, 1907, 1908 καὶ 1909, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἀδετος φρ. 8 Χρυσ. φρ. 10.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Σύλλογος «Ἡώς». — Πρόεδρος: Κυματίζουσα Κωνσταντίνος. Κληρώσεις δώρων (1, 50) α'. 15,7.—6. 17,9. Συνδρομὴ τριμηνιάλεπτος Poste-Restante, Πειραιᾶ. (Γ', 131)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 34 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 297]

ΑΘΗΝΩΝ· Μαρίκα Γ. Βλαδιμήρου, Δημ. Ι. Παπαῦς, Παναγ. Γ. Τζιρίνης, Νικ. Σ. Ἀποστολάκης, Ναυσικά Καζάνη, Πέτρ. Ζήσης, Ἀλ. Β. Σπυριδίου, ΠΕΙΡΑΙΩΣ· Καλλιόπη Καμουκού, Γ. Καλαμάκης, Α. Σ. Σαμαράς, Εἰρήνη Δ. Παντισίδου (33), Γ. Ε. Μπληζιώτης, Εὐαγ. Σ. Σουκελῆς

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ· Ἰουλίττα Α. Παναγοπούλου. ΑΚΡΑΤΑΣ· Α. Κυριαζοπούλου (33) ΖΑΚΥΝΘΟΥ· Τάκης Παναγιωτόπουλος. ΚΑΛΑΜΩΝ· Ἀρ. Θ. Κουσουροπούλου, Π. Λαγώνας, (33, 34). ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ· Νικόλ. Θ. Αἰγας. ΚΕΡΚΥΡΑΣ· Μαρῖνος Κωστήλιος, Στυλ. Κωστήλιος. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ· Γεω. Γιαννουλάτος. ΚΟΡΙΝΘΟΥ· Μιχ. Α. Τρίκας (33, 34). Φρ. Γ. Ἰωάννου. ΔΑΤΚΑΔΙΩΝ· Α. Κωνσταντινίδης. ΔΑΜΙΑΣ· Ἐντα Γ. Χαλαμάκη. ΔΕΒΑΔΕΙΑΣ· Φρ. Γ. Κόλλιας, Σ. Γ. Κόλλιας. ΝΑΥΠΛΙΟΥ· Κλ. Γ. Κοτοπούλης, Ἄννα Μ. Χαδιαράκου. ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ· Ν. Πετροπούλου. ΠΑΤΡΩΝ· Ἰο. Σ. Σαργατῆς, Καίτη Ἀχόλου (33), Ἰωάν. Α. Παπαδιαμαντοπούλου. ΠΥΡΓΟΥ· Ἐλὴνη Χ. Νικολιτοπούλου. ΣΠΑΡΤΗΣ· Παν. Γ. Σαμαράκος, Γ. Π. Καπετανάκης, Παν. Βαμβακάκης Α. Γ. Βαλασάκης. ΣΠΕΡΚΕΙΑΔΟΣ· Χ. Χριστοφόρου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ· Δημ. Αὐακῆς, Ἑλπίς Βλαδου. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΒΣΚ· Α. Ρίζος (32). ΔΕΛΕΓΑΤΣ· Κων. Θ. Παπανικολάου (32) ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ· Γ. Γ. Βράκοις (33). ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· Ἐλὴνη Π. Ἀντωνιάδου, Κλ. Ν. Μανωλάτος. ΟΔΗΣΣΟΥ· Ἀνδρονίκη Γεωργαλά (33), Μαρία Κλοῦβα. ΠΕΣΕΣΤΗΣ (Ρωσσίας)· Ἄννα Σ. Μαγαροπούτη (32). ΠΟΡΤ. ΣΑ. Γ. Δ. Σταθρος Λούκας. ΡΕΘΥΜΝΟΥ· Δημ. Μισοῦλης, Φιλελθέριον Πνεῦμα. ΣΜΥΡΝΗΣ· Π. Ν. Παντελίδης, Θέκεια Παπαζογλου. ΧΙΔΗΣ· Σ. Μανωλίδης (32, 33). ΧΙΟΥ· Πιερ. Αὐοντῆς, Μαρία Ε. Πλετῆ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐδρόνων ἀφ' ὧν τὴν λύσιν τὰ δῶματα ἐτίθησαν εἰς τὴν Κληρώσει καὶ ἐκληρώθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἐξῆς δύο· ΔΗΜ. ΜΙΑΟΥΤΗΣ ἐν Ρεθύμνῳ καὶ Π. ΔΡΑΤΩΝΑΣ ἐν Καλαμάκῃ καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεργάτη δι' ἐξ μῆνας, ὁ δὲ ἄλλος διὰ μίαν τριμηνίαν.

Πλεονάζουν λεπτὰ 10 διὰ τὴν προσεχῆ Διαγωνισμὸν. Οἱ ἀποστείλαντες ἀνὺν δεκαλέπτον τὴν λύσιν δι' ἀναφύονται, οὐτε οἱ ἀποστείλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτον. (Γραμματὸσημον 10 παρὰ ἐξουδυναμει μὲ 5 λεπτὰ· ὅτε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματὸσημον 20 παρὰς.)

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πλατεία Ὁμονοίας

Ὁδὸς Δώρου 8 α

Ὡραὶ ἐπισκέψεων 10—12 καὶ 3—5